

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De laboribus & patientia eius inter aduersarios. IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

3. Sed quoniam probitas bonorum, inuidiã patitur malorũ; contradixerunt ei frequenter homines mente corrupti, amatores mundi, & deliciarum sectatores; viam veritatis odientes, & omnibus bonis aduersantes. Isti viro Dei secretò detrahebãt, & quandoque apertis latratibus contra eum turbationem suscitabant: quia eorum vitia & scelera acriter arguebat. Sed (quod nequius est) quidam prælati & sacerdotes, neenõ religiosi circumuagantes, indignè ferebant tanti viri doctrinam, & iustitiæ zelum in desertores sacræ legis: idcirco famam eius denigrare, & animi constantiam debellare conabantur. De quibus & ipse in quadam epistola ita scribit: Multi me circumstant latratus, qui exardescunt sicut ignis in spinis, sed nõ comparent. Vnde amator Christi & zelator animarum, nec minis aduersantiũ turbabatur, nec vituperiis exprobrantiũ irritabatur. Fundatus enim erat supra firmam petram, quia non quæsiuit mundi gloriã, nec veritus est pati pro Christo cõtumeliã: quinimo paratus erat, pro veritate & Euangelio Dei, corpus tradere & animam, ad Dei gloriam promouendam & vbilibet dilatandam. Benedictus itaque Deus, qui talem nobis prædicatorem suscitauit, & ad prædicandum transmisit; per quem nobis in hac infima terra refulsit lux vitæ cælestis.

CAPVT IX.

De laboribus & patientia eius inter aduersarios.

1. Longum est enarrare labores, quos pertulit in prædicando; conflictus, quos habuit cõtra subuersores fidei in disputando: exhortationes, quas peregit: deuotos fratres & sorores in sancto proposito cõfirmando. Et hæc latissimè in epistolis eius patent, quas diuersis personis pro consolatione destinauit. Ait namque in epistola quadam, ad Sacerdotes in Amsterdamo sibi multum familiares: Non terremini charissimi, si famam aueritis de Campensibus contra me. Omnia succedunt, vt spero, sicut Deus vult. Et mirabiliter augetur Ecclesia in Campis, Deo altissimo laus & gloria. Ardeat charitas intra nos, non lente, sed vehementer. Despiciamus ista stercore: simus in laudem conditoris, vt exëplaria Altissimi. Sentiens proinde multos ecclesiarũ prælatos sibi aduersari, & prædicationem suam inimica æmulatione impediri, ac callido edicto interdicti; cëssit humiliter furori & liuori, nolens in populo tumultũ contra clerũ agitare. Dixitque ad plebem, quæ indignè ferebat inhibitionem talẽ conflictam; Prælati nostri sunt, & volumus, prout decet & tenemur, eorum edictis obedire. Non enim quærimus aliquẽ lædere, nec scandalum suscitare. Dominus bene nouit suos, quos elegit ab

initio, & vocabit etiam per gratiam suam sine nobis, sicut ei placuerit. Suppressit ergo vocē suam ad tempus, & interim ad priuatas se contulit exhortationes, cunctis aduentantibus cōsolationis verbū alacri corde impendendo, quemadmodū & beatus Paulus ait: *Et ego ipse impendar pro animabus vestris; non quærens, quod mihi vtile, sed quod multis.*

2. Cor. 12.

2. Fecit etiā plures sacrę theologiæ libros à scholaribus scribi, quos attraxit colloquiis bonis, ac precio remunerauit: invitans eos ad domū suā venire, & verbum Dei sæpius audire, sic instrueret ad castitatē & vitæ emendationē: quatenus attingerent beatitudinis participes fierent, & sanctæ nouitatis formam arriperent, per abrenunciationem vitæ secularis. Interdū quoque pia cautione præhabita, pecuniæ summam ex integro non soluit, sed per partes tribuit, vt frequenter ad eum pro debito tollendo accederent, & tali occasione familiaritatis eius grati inuenirent. Qui tanto libentiùs magistri doctrinam audiebant, quanto maiora pietatis beneficia in eo redundare videbant. Multum enim affectauit ex his scriptoribus aliquos facere discipulos Christi quod etiam Deo fauente factum est in tempore breui. Plus enim delectabatur simplicibus & minùs eruditis loqui, quam sapientibus seculi: quia innocentes & egeni, plerumque consilium Dei citius admittunt quàm astutiores, qui in sua sapientia confidunt. Vnde propheta Dauid: *Innocentes & reuerti adhaferunt mihi, quia sustinui te.*

Psal. 24.

3. Quidā ex ordine mendicantiū religiosus habitu, sed perniciosus sermone, cœpit venerabili magistro cōtradicerere in multis. Is ergo, cum eum vincere non posset, ad curiam Romanam iter arripuit: vt viro Dei litem inferret, aut qualicumq; astuti silentium imponeret: quod vtique facere pertimuisset, si spiritus Dei motus fuisset. Verum Deus arbiter iustus & pacis amator aliter disposuit, quā ille iniquus turbator præsumpsit. Subito enim infirmatus in via obiit, & tota machinatio eius ad nihil redacta cessauit. Fuit & alius in ordine prædicatorum eloquentissimus sermocinator, magnæ opinionis habens titulum & dignitatem, qui comperta venerabilis magistri fama præclara, gauisus est charitate eximia, congratulans eidem mente deuota. Misit ergo ipsi amicabilem literam, eleganti dictamine conscriptam, recommendans bonum opus ab eo inceptum, suadens ne frangeretur impulsibus peruersorum: sed in Domino cōsiliatus staret fortissimè, & populo Christiano celestia fluentia vberius instillare. Quibus auditis & literis perlectis, magister in multis probatus collegam sanctæ exhortationis charitatis vniuersi amplexus est, & ad prædicationis opus velut diuinis oraculis armabatur.

CA.